

Ideální vyučovací hodina

podle studentů

Lenka – studentka Fakulty sociálních studií

„Za mě osobně by ideální hodina měla být co nejvíce propojením mezi teorií a praxí. Tedy například nějaká odvykládaná teorie, kterou vyučující následně propojí s příkladem z praxe, případovou studií nebo kazuistikou, na které vše vhodně ilustruje.“

Z hlediska výukových metod preferuji zejména prezentace, které obsahují různé praktické ukázky (náčrtky modelů, grafy...) před těmi čistě textovými, zaujmou mě i různé interaktivní prvky (simulace, videa, obrázky...). Z aktivizačních prvků nemám hlavně u velkých přednášek příliš ráda otázky, přijde mi, že se mnohem více hodí např. do seminářů.

Osobně preferuji zejména klasické hodiny v učebně, e-learning je pro mě spíše vhodným doplňkem ke klasické výuce (v minulosti jsme měli hned dva předměty takto propojené, bylo to výborné – e-learning obsahoval videa, krátké testy a další možnosti opakování) nebo možností, jak si osvěžit znalosti (např. jazykové kurzy).“

Ondřej – student Lékařské fakulty

„Osobně jsem zastáncem tradiční výuky, takže mi vyhovuje, když nám vyučující látku teoreticky vyožlí a na přednášku poté navazuje seminář, ve kterém si teoretické znalosti vyzkoušíme prakticky. S moderními vzdělávacími technologiemi ve výuce bohužel nepracujeme.“

Dominika – studentka Filozofické fakulty

„Zde hodně záleží na vyučujícím. Pokud vyučující má přednášky plus mínus každý rok stejné a moc je nemění, pak by mi osobně vyhovovalo zhlédnout je například jako video/audio záznam, a tím získat základ informací a na živé přednášce/vyučovací hodině pak následně s vyučujícím diskutovat a probírat, co nebylo jasné nebo rozebírat načtenou literaturu. V této podobě by se pak hodil od vyučujícího nějaký úkol, na kterém bychom si ověřili, zda jsme látku pochopili. Dále pak na hodiny, které obsahují hodně teoretických a abstraktních témat, zařadit větší množství *hloupých* příkladů. Naopak u praktických hodin nezapomenout na širší kontext a přesnější teoretické ukotvení. U každého předmětu by se mi líbilo, kdyby měl online oporu možná lehce podobnou Google Classroom, kde přesně přehledně vím, do kdy mám co splnit, co chybí, co je třeba opravit a hlavně chodí upomínkové emaily s termíny. Občas se mi sejdou v jednom semestru třeba 3–4 předměty – s každotýdenními úkoly – předmět vyučuje více učitelů a každý má nějakou představu – deadliny jsou nepravidelné (někdy kratší/delší doba na vypracování). Zde by se rozhodně hodil nějaký automaticky generovaný přehled povinností a deadlinů, jelikož pořád otvíráť syllaby, e-maily s měnicími se pokyny nebo psát spolužákům či vyučujícím, co a jak, je pak ještě více časově náročné.“

Lenka – studentka Ekonomicko-správní fakulty

„Ideální vyučovací hodina by pro mě měla mít charakter e-learningu, případně by měla být online streamovaná na webové stránky fakulty (jako například Mikroekonomie 2). Jelikož jsem pracující a studuji Ekonomicko-správní fakultu kombinovaně, je pro mě časově náročné se přesouvat z práce do školy a pak zase zpět do práce. Proto bych uvítala více hodin, kterých je možné se účastnit pomocí vzdáleného přístupu.“

Michaela – studentka Fakulty informatiky

„Hovorí sa, že *hodina, na ktorej sa študent nezasmje, nie je dobrá hodina*. Áno, určite je pre mňa, ako študentku, príjemnejšie, keď z vyučujúceho nejde strach a dokáže aj náročnú problematiku priblížiť s humorom.“

Ideálna hodina je pre mňa rozdielna vzhľadom na typ predmetu – teoretický, logický, praktický. Niektorým, doslova vyžadujúcim si prístup *starej školy*, by, podľa môjho názoru, nadmerné používanie technológií mohlo uškodiť, napríklad keby sa snaží niekto silou mocou niečím nahradiť ručné prepočítavanie desiatok príkladov v matematike. Avšak určite by študenti, ktorí nemajú napríklad priestorové videnie a predstavivosť práve v tomto type predmetov, ocenili, keby sa využívala viac vizualizácií, napríklad rôznych kriviek či náročných definícií pojmov.

Osobne veľmi oceňujem, keď sa vyučujúcemu podarí aj náročný problém priblížiť do úrovne, kedy si ho študenti dokážu jednoducho predstaviť alebo ho náhle spoznajú z osobného života, a následne analogicky dokážu aj náročnú situáciu vyriešiť rýchlo a ľahko. Prípadne, keď je hodina obohatená o *učenie hrou*, kedy ťažením zo študentskej hravosti dokážu vyučujúci naučiť viac, ako si žiaci uvedomujú. Vďaka tomu som si počas štúdia zamilovala napríklad tutor (tutor.fi.muni.cz).“

Vladimír – student Pedagogické fakulty

„Zajímavé a kvalitní hodiny většinou spojuje to, že jsou užitečné, rozvíjíme v nich nějak svoje vědomosti nebo praktické dovednosti, dozvídáme se v nich něco nového, nebo nacházíme souvislosti a příčiny k vědomostem, které už máme. Příkladem takové hodiny je přednáška, ve které postupně procházíme antické umění a filosofii, základy křesťanství ve spojitosti s uměním, středověké umění a zvyklosti a snažíme se tak pochopit základy západní civilizace a dramatiky. Přestože se tak předmět k mému oboru váže spíše okrajově, má pro mne smysl. Navíc přednášející tohoto předmětu ví, o čem mluví, hledá souvislosti, používá audiovizuální pomůcky, ale přitom jeho ‚prezentace‘ nemají žádný text, protože si vše pamatuje. Co mi zatím stále chybí, je větší zaměření na praxi.“

Pavla – studentka Právnické fakulty

„Ideální vyučovací hodina pro mě by měla mít určitě formu interaktivního semináře. Přednášky pro mě plným přínosem nejsou, jelikož mnoho vyučujících nemá dokonale řečnické schopnosti a já poté nezvládám udržet koncentraci po celou dobu. Online výuku rovněž neshledávám zcela přínosnou, jelikož člověk doma není pod takovým tlakem, práci stále odkládá, poté ji dělá na poslední chvíli a nic si z toho nepamatuje. Z tohoto důvodu preferuji semináře. Ovšem není seminář jako seminář. Seminář, na který je domácí příprava, a výuka poté probíhá pouze formou vyvolávání studentů a jejich zkoušení, dle mého názoru na VŠ nepatří. Ano, pokud je za nesprávnou odpověď sankce v podobě náhradního plnění, konzultace apod., je to účinný způsob, jak studenta přinutit k domácí přípravě, nicméně návštěva semináře slouží již pouze k ověření znalostí, ne k získání znalostí nových. Navíc jsem toho názoru, že VŠ navštěvují lidé v takovém věku, kdy by s nimi měli vyučující jednat jako se sobě rovnými, nikoliv jako se žáky základní školy ve stylu – neuměl jsi to, budeš po škole.“

Naopak, jestliže výuku vedou osoby s praxí a materií vysvětlují na případech z praxe, každý si to dokáže reálně představit, vryje se mu to do paměti a často se pro danou oblast práva poté mnoho studentů nadchne. Samozřejmě nalezneme na naší fakultě i předměty, které nelze touto formou vyučovat, nicméně na nejvýznamnější (a často zároveň státnicové) předměty praxi aplikovat lze. Ne všem samozřejmě vyhovuje stejný přístup, proto bych byla také pro to, aby si studenti na naší fakultě mohli vybírat, které oblasti práva, či alespoň kterým předmětům dají přednost již v průběhu studia. V současnosti máme cca 90 % předmětů pevně daných po celých 5 let, což studentovi nedává možnost zaměřit se na určitou oblast, které by se chtěl věnovat v budoucnu. Pokud by měl student možnost vybírat si předměty např. již od třetího ročníku, získal by v průběhu tří let dle mého tolik znalostí, že by mohl po ukončení studia říci – této oblasti vážně rozumím a právní pomoc v ní dokážu nabídnout. Takto v posledním semestru mohu říci jenom – vím toho hodně, nicméně skutečně rozumím pouze oblasti, ve které jsem vykonávala praxi, ne kterou mě naučila škola.“

David – student Přírodovědecké fakulty

„V případě přednášek je pro mě rozhodující chuť vyučujícího předávat informace studentům a jeho zapálení pro dané téma. Dle mého názoru by výuka měla probíhat v posluchárně, a s menším počtem posluchačů (maximálně cca 20), pro navození komornější, uvolněné atmosféry, která studenty zbaví pocitu anonymity a také usnadní vzájemnou interakci s vyučujícím ve formě dotazů či diskuze, na niž by měl být vyučující připraven. Další podstatnou věcí je pro mě propojení teorie se skutečným světem, a to ať už pomocí různých experimentů, obrázků, či aproximativní aplikace. Na cvičeních pro mě rovněž hraje velkou roli nadšení vyučujícího pro věc, stejně jako množství studentů v seminární skupině (opět – čím méně, tím lépe).“

Ačkoliv se předpokládá, že studenti na cvičeních jsou již s problematikou seznámeni z přednášek a samostudia, je nezbytné, aby byl cvičící schopen studenty rychle a srozumitelně uvést na úroveň poznání dostatečnou ke smysluplné účasti na výuce. Jak přednášející, i cvičící by měl být připraven na dotazy studentů a neměl by se bát přesáhnout i do jiných oborů, aby tak studenty motivoval provázaností a možnostmi, které jim jejich studium nabízí.“

Martin – student Fakulty sportovních studií

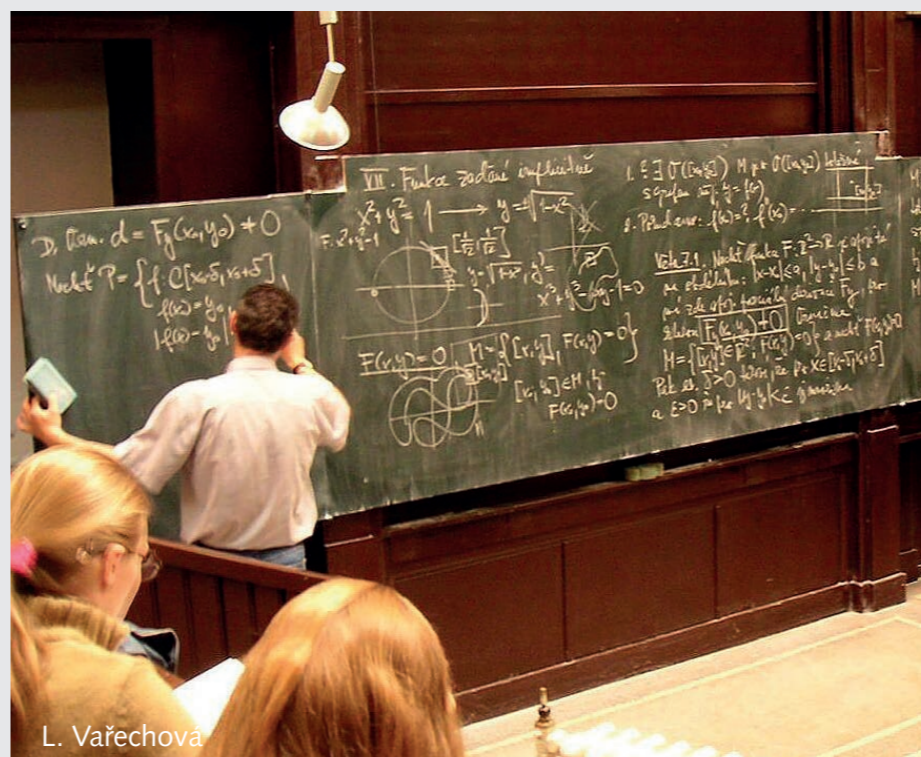
„Na ideální vyučovací hodině by mi měl být k dispozici tutor, se kterým bych mohl individuálně konzultovat probíranou látku. Ta by měla být prezentována nějak interaktivně – třeba abychom si procvičili znalosti pomocí PC testů.“

F. Daněk

J. Bindzar

L. Vařechová

F. Laureys

Více inspirace na Elportále MU

E-learning na Masarykově univerzitě · <http://elportal.cz/>

katalog e-learningu · e-kurzy · e-publikace · e-knihy · ukázky a inspirace · metodika · uživatelská podpora

